

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 361. Usque Ad Annum 395

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117786

§. 29. Ordinatio Paulini. Schisma Luciferi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66032](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66032)

reconciliationem illorum, qui in Conci-
lio Ariminensi subscripserant, pertine-
bant. Habemus epistolam, quam ad Ruf-
finianum scripsit, ubi indicat, alios Epis-
copos eadem mandata dedisse in omnibus

Sæculum IV.
A. C. 362.

Tom. 2. p. 4.

to. 7. Concil.

p. 76.

Provinciis, nominatim in Achaia, Hispania, Gallia, & Romæ, atque hanc Disciplinam ab Ecclesia Romana fuisse approbatam. S. Athanasius in eadem epistola exigit, ut, qui ad sinum Ecclesiæ redeunt, nominatim Euzoium, & Eudoxium anathematizent, qui Filium Dei Creaturam esse volebant. Scripsit etiam ad S. Basilium ut ab iis, qui ab Arianismo conver-

Basil. ep. 75.

p. 382.

Nicænæ exposceret, eidem exemplo Episcoporum Macedoniae, & Achaiae, qui idem facerent, proposito. Hanc Disciplinam Romæ receptam fuisse, videmus ex epistola Liberii Papæ ad Episcopos Italiae data, ubi eorum, quæ in Ægypto, & in Achaia decreta fuerant, mentionem facit, & eos, qui Arimini lapsi erant, recipi jubet, si modo professionem fidei Nicænæ sequantur, & Sectariorum Duces damnent.

Liber. ep. 2.

apud Hilar.

fragm. 12.

§. XXIX.

Ordinatio Paulini. Schisma Luciferi.

Sanctus Eusebius Vercellensis, soluto
Concilio, Alexandria Antiochiam se
contulit, at de S. Asterio Petrensi nihil
amplius

Mart. Rom.

10. Jun.

Ruf. I. c. 30.

Sæculum IV. amplius legimus, nisi quod Ecclesia ejus
 A. C. 362. memoriam inter SS. Confessores agat.

Socr. III. S. Eusebius, Antiochiam adveniens, no-
 c. 9. vam Divisionis causam invenit. Lucifer
Sozom. V. divisas Catholicorum partes sub uno
 c. 13. Episcopo unire conatus fuerat, & felici-
Theod. III. ter succedere potuisset labor, si virum
 c. 5. utrique parti acceptum elegisset, sed cum
 videret Eustathianos obstinacius paci ob-
 sistere, conciliandos eorum animos puta-
 vit, si iis Presbyterum Paulinum Episco-
 pum daret, quem jam sponte Partis suæ
Hier. Chr. Principem sequebantur, sperans, Meletia-
 an. 363. & nos amore pacis eundem recepturos; igitur
ibi Scalig. Paulinum in Episcopum Antiochenum
 ordinavit, assistentibus duobus Confesso-
 ribus, Gorgonio Episcopo Germaniceni, &
 Cymatio Paltano. Paulinus vir erat
 Episcopatu dignus, a S. Eustathio Pres-
 byter ordinatus, nunquam hæreticorum
 communione contaminatus; at Meletia-
 ni eum non receperunt. Hæc ordinatio,
 quæ dissidentium animos componere de-
 buerat, contentionem auxit, jamque tres
 numerabantur, qui se Antiochiæ Episco-
 pos gerebant, Meletius, & Paulinus Ca-
 tholici, & Euzoius Arianus. Hoc Schis-
Theod. III. ma octoginta quinque annis a depositione
 c. 5. S. Eustathii anno 330. usque ad conjun-
Sup. l. XI. ctionem Eustathianorum sub Episcopo
 S. 43. Alexandro anno 415. Ecclesiam Antio-
 chenam turbavit. Arianis omnes Eccle-
 sias

sias occupantibus, S. Meletius, nuper ab Sæculum IV.
 exilio reversus, in Palæam extra urbis mu- A. C. 362.
 ros sitam, in cujus possessione erant Fi-
 deles, qui suam Communionem sequeban-
 tur, contentus esse coactus est. Euzoius
 parvam Ecclesiam in urbe Paulino con-
 cessit, nolens virum expellere, cujus se-
 nectutem, mansuetudinem, & vitæ San-
 ctitatem reverebatur; præterea longe *Sup. XIV.*
 majori invidia in Meletium ardebat, ob *§. 32.*
 ea, quæ in sua ordinatione contigerant.
 S. Eusebius comperto Ecclesiæ Antioche-
 næ statu, neutri Catholicorum parti com-
 municare voluit, ne, si alterutri se junge-
 ret, schisma augetur, quod extincturus,
 advenerat. Luciferi factum quidem pu-
 blice reprehendere abstinuit, considerans,
 quam utilis Ecclesiæ sua eruditione fuis-
 set, secreto tamen ingemiscebat, quod
 ordinatione præcipiti viam reconciliatio-
 ni oclusisset, promittebatque, huic ma-
 lo remedium in futuro Concilio afferen-
 dum; quantumcunque vero exinde ad
 Ecclesiam pacificandam laboraverit, ir-
 ritus conatus fuit, cum ii, qui S. Meletio
 adhærebant, ipsius præsentia confirma-
 rentur. Ergo re infecta S. Eusebius dis-
 cessit.

Lucifer offensus, quod Eusebius ordi-
 nationem Paulini non probasset, ab ejus,
 & quod inde sequitur, Ecclesiæ Catholicæ
 Communionem abstinuit. Imo Decreta

Con-

Sæculum IV. Concilii Alexandrini rejicere cupiebat,
A. C. 362. & ad ea approbanda devinctum se sen-
 tiens per procurationem, quam in epi-
 stolis Diaconis suis dederat, Diaconorum
 factum reprobare, eosque deponere vole-
 bat; post longam deliberationem, sibi
 metipsi contrarius, statuit, servare sibi
 Diaconos, & tamen Concilium Alexan-
 drinum damnare. Ab eis, qui in Concilio
 Ariminensi subscripserant, ita abhorre-
 bat, ut etiam ab eorum communione,
 qui subscribentes post præstitam conve-
 nientem satisfactionem recipiebant, re-
 cesserit. Hæc fuit origo novi Schisma-
 tis; nam quosdam habuit Sectatores licet
 parvo numero, quos Luciferianos dixe-
 runt, in Sardinia potissimum, & Hispania
 dispersos. Cæterum nihil aliud Lucife-
 ro objicitur, quam quod duræ cervicis
 fuerit, at nullius in fide erroris arguitur.
 Diu Antiochiæ moratus, ea urbe relicta,
 in Sardiniam, & Ecclesiam suam Calari-
 tanam rediit, ibique post annos octo 370.
 humanis excessit.

Aug. de hæc.
Hier. Chr. an. 371.
Ruf. 1. hist. 6. 30.

Hilarius, Ecclesiæ Romanæ Diaconus,
 gente Sardinus, qui Luciferum in sua Lega-
 tione ad Imperatorem Constantium com-
 mitatus, exilium, virgas, & tormenta post
 Concilium Mediolanense tulerat, eo us-
 que contentionis ardore abripi se passus
 est, ut baptizatos ab Arianis rebaptiza-
 ret, quod Lucifer non fecerat. Cum

Hila-

Hilarius esset tantum Diaconus, nec Presbyteros, aut Episcopos haberet, Evcharistiam consecrare non poterat, nec ex eadem causa Baptismum solemnem conferre, qui, ut consuetudo illius temporis ferebat, absque Evcharistia non conferebatur, multo minus poterat Clericos ordinare; hinc factum, ut ipsius Secta unacum suo auctore interierit.

§. XXX.

*S. Eusebii Vercellensis, & S. Hilarii
Labores.*

Sanctus Eusebius Vercellensis secum in Occidentem duxit Presbyterum Evangelium Pompejani Antiocheni filium, exinde in una hujus Ecclesiæ Sede Paulini Successorem. Idem S. Eusebius plurimas

Orientis Provincias peragravit, modicæ fidei Christianos confirmans, rudes informans, & ad Ecclesiæ Catholicæ unitatem reducens; inde in Illyricum transit, & tandem in Italiam, ubi omnium Fidelium applausu exceptus est; ibi S. Hilarium Pictaviensem invenit, qui etiam sua ex parte ad revehendam fidem Catholicam pari zelo, & feliciori successu adlaborabat; in causa reconciliationis eorum, qui formulæ Ariminensi subscripserant, ejusdem, cujus S. Athanasius, erat opinionis, & contra sententiam aliquorum, cum illis communicare recusantium, omnes vo-

Sæculum IV.
A. C. 362.

Basil. ep. 8.
Ruf. 1. c. 30.
Socr. III.
c. 10.
Sozom. V.
c. 13.

Sulp. Sev.
l. 2. p. 433.
&c.

Hist. Eccles. Tom. IV.

G

cabat